

SAGS KOPI

Folketingets Sundhedsudvalg

. / . Vedlagt fremsendes besvarelse af spørgsmål nr. 594, (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 30. september 2008.

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Med venlig hilsen

Dato: 13. november 2008
Kontor: Retsstillings og Internationalt kt.
J.nr.: 2008-16200-142 *h*

Sagsbeh.: lho
Fil-navn: Følgebrevev SUU spm. 594

Jakob Axel Nielsen / Irene Holm

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 13. november 2008

Kontor: Retsstillings og Internationalt kt.

J.nr.: 2008-16200-142

Sagsbeh.: Iho

Fil-navn: Svar SUU spm. 594

Besvarelse af spørgsmål nr. 594 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 30. september 2008.

Spørgsmål 594:

"Er ministeren enig med sygehusdirektøren i Region Midt, når denne finder, at loven om patientforsikring fungerer dårligt, når patienter kan få erstatning den ene dag – og den næste blive dømt til at aflevere den igen? Ministeren bedes desuden oversende en opgørelse hvor, hvor mange patienterstatningssager, der de sidste 3 år er omgjort ved en domstol."

Svar:

Jeg formoder, at baggrunden for spørgsmålet er den seneste tids presseomtale af en konkret sag om patienterstatning, hvor både Landsretten og Højesteret frakendte en patient en erstatning tilkendt af Patientskadeankenævnet. Patienten – en 8-årig pige – er multihandicappet, og sagen har gået på, om dette er en følge af den fødselshjælp, som blev ydet moderen ved pigens fødsel.

Sagen afspejler, at sager om patienterstatning kan angå komplicerede, lægelige forhold, som der i nogle tilfælde kan være divergerende vurderinger af selv blandt de lægelige eksperter i Patientforsikringen, hos Patientskadeankenævnet og i Retslægerådet.

Jeg har ikke mulighed for at kommentere den konkrete sag nærmere. Folketinget har henlagt kompetencen til at træffe afgørelse om erstatningskrav efter patientforsikringsordningen til Patientforsikringen med mulighed for at anke til Patientskadeankenævnet. Er man ikke enig i Patientskadeankenævnets afgørelse, kan sagen indbringes for retten, som kan efterprøve afgørelsen i forhold til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

I overensstemmelse med sædvanlige principper i dansk ret om domstolsprøvelse af administrative afgørelser træffer domstolene således den endelige afgørelse om anvendelse af lov om klage- og erstatningsadgang på den konkrete sag.

Ligesom anke af Patientforsikringens afgørelse til Patientskadeankenævnet kan ske på initiativ af en skadelidt patient såvel som af en erstatningsansvarlig region, kan også Patientskadeankenævnets afgørelse indbringes for retten af hver af sagens parter. Konsekvensen heraf er, at en af Patientskadeankenævnet tilkendt erstatning kan frakendes, hvis domstolene finder, at betingelserne for erstatning ikke er opfyldt. Tilsvarende kan en skadelidt patient indbringe et afslag på erstatning – samt Patientskadeankenævnets erstatningsudmåling, hvis denne ikke findes tilstrækkelig - for retten.

Ankeadgang og mulighed for domstolsprøvelse af administrative afgørelser anses sædvanligvis som - og er også efter min overbevisning - en væsentlig retssikkerhedsmæssig garanti. Til trods for, at en domstolsprøvelse konkret kan opleves som en forlængelse af et sagsforløb, som ønskes afsluttet, har Folketinget ikke fundet grundlag for at afskære

hverken adgangen til domstolsprøvelse generelt eller at forbeholde domstolsprøvelsen alene for skadelidte.

Jeg er således ikke enig med sygehusdirektøren i Region Midt i, at patientforsikringsordningen fungerer dårligt. Ordningen fungerer efter hensigten og understøtter, at patienter tilkendes den erstatning, som de har krav på. Men også, at der alene udbetales patienterstatning fra det offentlige, hvor der med overvejende sandsynlighed er indtruffet en patientskade og ikke i situationer, hvor skaden med større sandsynlighed for eksempel er medfødt.

Dette er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte retssikkerhedsmæssige principper og andre erstatningsordninger. Der ses ikke at være særlige forhold, der berettiger til en anderledes retstilstand for skadelidte patienter.

Særligt i forhold til de tilfælde, hvor patienter ender med at skulle tilbagebetale erstatningsbeløb, som de har modtaget, er det helt afgørende at notere sig, at både Patientforsikringen og Patientskadeankenævnet i forbindelse med deres afgørelser vejleder patienterne om, at en eventuel afgørelse ved en højere instans kan føre til et mindre gunstigt resultat for patienten.

For så vidt angår antallet af afgørelser fra Patientskadeankenævnet, der de sidste tre år er omgjort ved en domstol, henvises til nedenstående oplysninger fra Patientskadeankenævnet, hvortil jeg kan henholde mig.

Som det fremgår, er Patientskadeankenævnet frifundet i den overvejende del af de afsagte domme. Antallet af domfældelser (omgjorte nævnsafgørelser) og frifindelser (stadfæstede nævnsafgørelser) angår retssager anlagt af både patienter henholdsvis en erstatningspligtig region eller et forsikringsselskab, dvs. både sager, hvor patienten tilkendes (yderligere) erstatning og sager, hvor erstatningen nedsættes eller bortfalder.

Retssager	2003	2004	2005	2006	2007
Hævet af parterne	44	44	40	44	50
Domstolsafgørelser	36	23	28	34	24
- heraf domfældelser	7	7	6	8	6
(-heraf domfældelser i sager anlagt af regionen eller et forsikringsselskab)	(0)	(1)	(2)	(2)	(2)
- heraf frifindelser	29	16	22	26	18
Afsluttede retssager	80	67	68	78	74
Nævnsafgørelser					
I alt afgjorte sager	889	1047	1139	1195	1313

De seneste 5 år har domstolene som det fremgår på regionens eller et forsikringsselskabs initiativ omgjort 7 af Patientskadeankenævnets afgørelser. I 5 af tilfældene blev Patientskadeankenævnets afgørelse ændret til skade for patienten, idet retten ikke fandt, at patienten var erstatningsberettiget. De resterende 2 domfældelser angik, hvilken bestemmelse der skulle anvendes til brug for erstatningsberegning samt hvem, der er klageberettiget i forhold til en sag.

Set i forhold til det samlede antal nævnsafgørelser kan det heraf udledes, at gennemsnitligt 1 ud af godt hver 1000 nævnsafgørelser de seneste 5 år er blevet indbragt for og omgjort af domstolene til skade for patienten.